Thoát Trần

Cuộc Đời Đức Phật Thích Ca — Truyện Thơ (Tâm Minh Ngô Tằng Giao)

Thời gian theo cánh gió đưa
Thú vui thái tử hầu như chán chường
Không còn ăn uống bình thường
Xanh xao, gầy ốm, võ vàng, bất an,
Một ngày chàng gặp phụ thân
Tỏ bày bao nỗi bi quan của mình,
Xin đi du ngoạn ngoài thành
Thêm một lần ngắm tươi xanh đất trời
Cho khuây khỏa bớt lòng người
Cho vơi đi nỗi rối bời trong tâm,
Vua nghe mừng rỡ vô ngần
Bèn ngầm sai các cận thần trong cung
Sát theo thái tử trông chừng
Chuyến này tổ chức tưng bừng hơn xưa

Thôn trang cảnh lạ đón chờ
Đồng quê khoáng đãng, ruộng bờ đẹp xinh.
Thong dong cưỡi ngựa một mình
Chàng dừng bên đám nương xanh ngút ngàn
Thả hồn ngắm cảnh miên man
Chẳng ham nghe chuyện các quan giỡn đùa
Một mình dạo dưới nắng trưa
Xem dân cày ruộng đón mùa mới sang.
Chợt đâu thái tử ngỡ ngàng
Thấy ngay trước mắt ánh vàng thênh thang
Một người ăn mặc nghèo nàn
Áo khâu vá víu, thân choàng đơn sơ
Mặt trong sáng, vẻ hiền từ
Tay ôm bình bát bên bờ đang đi
Tóc râu cạo sạch, uy nghi
Bề ngoài lộ vẻ nhu mì, khoan thai,
Chàng bèn hỏi: "Người là ai?"
Dừng chân đạo sĩ trả lời ung dung:
"Ta lang thang khắp núi rừng
Xuất gia tìm đạo, chẳng vương gia đình
Một lòng quyết chí tu hành

Đi tìm chân lý, hy sinh thân mình

(Thái tử du ngoạn gặp người xuất gia tu hành)

Mong ngày cứu độ chúng sinh
Thoát mau khỏi cảnh u minh đau buồn!
Cuộc đời giả tạm vô thường
Sớm còn tối mất hạt sương khác gì
Tiền tài này, danh vọng kia
Nào mang theo được khi lìa dương gian!
Tránh xa tội lỗi gian tham
Đọa đầy dục vọng, trầm luân ái tình
Thoát vòng khổ não cho nhanh
‘Sinh, lão, bệnh, tử’ quẩn quanh luân hồi!
Ta tìm đường giúp cho đời
Tới bờ giải thoát tuyệt vời thơm hương!"
Nói xong đạo sĩ biến luôn
Dường như phép lạ bất thường xảy ra.
Tâm hồn thái tử thăng hoa
Nghĩ thầm: "Ta đã tìm ra con đường
Phải rời điện ngọc cung vàng
Xuất gia tìm đạo giúp hàng chúng sinh!"
Tâm dũng mãnh, ý kiên trinh
Chàng quay về chốn triều đình tâu vua.
Trong khi chờ dịp trình thưa
Tin mừng quý tử lại vừa đến mau

Thời gian dệt mộng bên nhau
Giờ đây công chúa con đầu sinh ra,
Nghe tin thái tử thẫn thờ:
"Lại thêm trở ngại cho ta nữa rồi!
Thêm dây ràng buộc mà thôi
Mau mau tìm cách thoát nơi chốn này!"
"Dây ràng buộc" gợi ý hay
Tên hài nhi bởi nghĩa này mà ra
"Dây ràng buộc" La Hầu La
Triều đình thỏa nguyện, vua cha đẹp lòng
Đúng theo kế hoạch cầu mong

Cầm chân thái tử ở trong lồng vàng.
Quyết tìm ánh đạo vinh quang
Một ngày thái tử nghiêm trang tâu trình:
"Kính thưa cha rất anh minh,
Con luôn ước nguyện riêng mình thiết tha
Muốn xin được phép xuất gia
Trở thành du sĩ không nhà, đi xa

Cầu mong tìm kiếm cho ra
Con đường chấm dứt hằng hà khổ đau!"
Vua nghe thái tử thỉnh cầu
Điều vua lo sợ từ lâu lắm rồi
Nghẹn ngào vua khẽ trả lời:
"Giờ con còn nhỏ, chớ rời đi xa
Ở đây cai trị nước nhà
Về già tính chuyện xuất gia muộn gì!"
Chàng thưa: "Con sẽ ra đi
Trừ khi cha giúp được gì cho con
Thoát vòng đau khổ héo hon
Thoát vòng già yếu mỏi mòn mai sau
Thoát vòng bệnh hoạn ốm đau
Thoát vòng chết chóc ai nào tránh qua!"
Vua nghe giận dữ hét la:
"Con sao suy nghĩ thật là cuồng điên!"
Quyết lòng thái tử thưa thêm:
"Cha lưu con mãi cạnh bên làm gì?
Thân con tù tội khác chi
Xin cho con được ra đi lúc này!"
Phiền muộn thay! Bực bội thay!
Nhà vua truyền lệnh: "Hãy vây hoàng thành

(Thái tử xin Vua Cha cho phép xuất gia tu hành)

Mang quân canh gác chung quanh Đừng cho thái tử bỏ thành ra đi!"

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.